

«De som ikke forsto»

1. Tittel på arbeidet:

«De som ikke forsto»

2. Redaksjon:

Klar Tale

3. Navn:

Karin Flølo, Gøril Huse (redaktør), Cathrine Kahrs og Arnfinn Storsveen

4. Adresse og telefon:

Grubbegata 4-6 0179 OSLO, Tlf. 94 83 24 14

5. Sammendrag:

«De som ikke forsto» er Klar Tales store graveprosjekt om Nav-skandalen. Gjennom tekstanalyse av 77 dommer blir det klart hvor mange av de dømte som sier de ikke forsto eller hadde fått med seg reglene de senere ble dømt for å ha brutt.

6. Liste over publiseringer:

14/01/2021 Dømt etter at han hjalp mor:

<https://www.klartale.no/tema/2021/01/14/domt-etter-at-han-hjalp-mor/>

21/04/2021 De som ikke forsto:

<https://www.klartale.no/tema/2021/04/21/de-som-ikke-forsto/>

21/04/2021 De som ikke forsto – kort fortalt:

<https://www.klartale.no/tema/2021/04/21/de-som-ikke-forsto-kort-fortalt/>

21/04/2021 De som ikke forsto – lest opp i Klar Tale som lydavis:

<https://www.klartale.no/lydavis/2021/04/21/podcast-nr-15/>

21/04/2021 Leder: Den andre Nav-skandalen:

<https://www.klartale.no/mening/2021/04/21/den-andre-nav-skandalen/>

21/04/2021 Slik har Klar Tale jobbet med saken:

<https://www.klartale.no/tema/2021/04/21/slik-har-klar-tale-jobbet-med-saken/>

21/04/2021 Har bedt Nav jobbe med klarspråk siden 2015:

<https://www.klartale.no/norge/2021/04/21/har-bedt-nav-jobbe-med-klarsprak-siden-2015/>

22/04/2021 – Nav må ha nok folk og tid til å forklare:

<https://www.klartale.no/norge/2021/04/22/nav-ma-ha-nok-folk-og-tid-til-a-forklare/>

26/04/2021 Sier folk sliter når det meste skjer digitalt:

<https://www.klartale.no/norge/2021/04/26/sier-folk-sliter-nar-det-meste-skjer-digitalt/>

27/04/2021 Kommunen endret språket – fikk færre spørsmål:

<https://www.klartale.no/norge/2021/05/27/kommunen-endret-spraket-fikk-faerre-sporsmal/>

29/04/2021 Vil følge opp saken med statsråden:

<https://www.klartale.no/tema/2021/04/29/vil-folge-opp-nav-saken-med-statsraden/>

05/05/2021 EFTA bekrefter at hun hadde lov til å være i utlandet: – Utrolig deilig:

<https://www.klartale.no/norge/2021/05/05/efta-bekrefter-at-hun-hadde-lov-a-vaere-i-utlandet-utrolig-deilig/>

Ber folk delta i Nav-søksmål: – Det tikker inn meldinger:

<https://www.klartale.no/norge/2021/08/06/ber-folk-delta-i-nav-soksmal-det-tikker-inn-meldinger/>

7. Redegjørelse for arbeidet:

a) Slik startet arbeidet:

Høsten 2019 kom det fram stadig nye saker om at mange var feilaktig dømt for å ha svindlet Nav. Samme høst måtte daværende arbeidsminister Anniken Hauglie slutte i jobben. Det samme måtte Nav-direktør Sigrun Vågeng.

Lettlestavisen Klar Tale skriver for folk med lese- og skriveutfordringer, og har journalistisk erfaring med både brukergruppene og offentlig forvaltning. Vi i Klar Tale stilte oss derfor spørsmålet om Nav-dommene kunne være en direkte følge av vanskelig språk i forvaltningen. I tillegg lurte vi på hvor mange av de dømte som kunne ha vansker med å lese i utgangspunktet. Med dette som bakteppet, utarbeidet vi en foreløpig hypotese om at det kunne være en sammenheng mellom hvor mange som var dømt, språk og forståelse av regelverk. Kunne folk være dømt, uten at de faktisk hadde forstått hva de faktisk ble dømt for?

I januar 2020 anslo tidligere riksadvokat Tor-Aksel Busch at rundt 75 dommer var feil. Mange andre medier snakket med dømte om det å være dømt, konfronterte politikere og embetsfolk med tallet. For å forfølge vår hypotese, ba Klar Tale få dager senere om en oversikt over de 77 dommene fra Riksadvokaten. To av disse er ankesaker.

I februar 2020 startet jobben for fullt med å hente inn dommer fra domstoler over hele landet. Etter å ha lest kjapt og overfladisk gjennom de første tjue dommene, virket det å være verdt å teste hypotesen ytterligere. Vi så antydning om at det kunne være en sammenheng mellom forståelse knyttet til leseferdigheter og språk, og måten Navs regelverk var skrevet på.

b) Dette var sentrale problemstillinger ved starten av prosjektet:

- Hvordan skal vi definere «vansker med å forstå» - hvor skal vi trekke en grense?
- I hvilken grad skal vi ha anonyme kilder?
- Hvilke aktører kan ha rett på samtidig imøtegåelse?

- Hvordan kan et såpass stort graveprosjekt framstilles på en måte som gir innholdet verdi for våre lesere?

Prosjektet hadde vært i tankene til redaksjonen siden nyheten ble kjent høsten 2019. Selv om vi hadde en mistanke om at manglende forståelse kunne være et sentralt element for flere av de dømte, var vi usikre på hva som ville være rett måte å definere «vansker med å forstå». Dette skulle vise seg å bli en problemstilling vi skulle komme tilbake til flere ganger under arbeidet.

Erfaring fra krimjournalistikk tilsier at det er få domfelte som ønsker å snakke ut om at de er dømt. Det er også hard straff av trygdesvindler i Norge, som et allmennpreventivt tiltak. Med det følger det gjerne også et visst stigma. Derfor var vi forberedt på at det ville bli krevende å finne kilder som ville stå fram åpent og fortelle sin historie.

Siden det er flere aktører som har sviktet i den mye omtalte Nav-skandalen, er det fort gjort å utløse retten til samtidig imøtegåelse fra mange kanter. Vi så at dette kunne føre til at saken vokste ut av hendene på oss. Derfor måtte vi snevre tidlig inn på hvilken retning vi ville med saken. Det gjør blant annet at det ikke er noe klart rettet mot domstoler i sakene, selv om dette kunne vært gjort.

Klar Tale er en lettlest avis, som har et klart definert oppdrag. Vi skal lage nyheter for folk som av ulike årsaker trenger en avis som er lettere å lese enn det de andre er. Tematikken i vår hår hypotese tilsa at et slikt prosjekt ville være direkte relevant for en stor andel av våre lesere. Det ville være viktige nyheter for både folk med lese- og skriveutfordringer, og folk som ikke har norsk som morsmål.

Men det fordret også at vi klarte å framstille saken på en måten de kunne forstå. Med et stort datasett og flere kilder, blir omfanget stort. Derfor måtte vi vurdere hva som skulle bli prioritert, og hva vi faktisk kunne klare å formidle på en måte som var lettlest.

c) Redegjøre hva som er genuint nytt i saken

- Klar Tale kunne avdekke at 1 av 3 undersøkte dommer fra Nav-skandalen handlet om å forstå Navs regler. I 32 prosent av sakene har enten den tiltalte, forsvarer eller retten sagt at tiltalte har slitt med å forstå Navs regler.
- Klar Tale kunne avdekke at ytterligere 16 prosent har hatt vansker med å få med seg hvilke regler som skal gjelde for dem hos Nav. Men der er ikke ordet forståelse nevnt eksplisitt.
- Vi mener dette prosjektet viser den ytterste konsekvensen av et kjent problem på en tydeligere måte enn noen gang. Det har i flere tiår vært kjent at mange brukere har til dels store problemer med å forstå innholdet i brev eller annen kommunikasjon fra Nav. I denne saken er altså halvparten av de dømte i de første 75 uriktige dommene fra Nav-skandalen dømt for noe de påstår ikke å ha visst at var galt.
- Klar Tale kunne fortelle historien til tre av de dømte. Men det er også gjort grep for å indirekte fortelle historiene til flere av dem som ikke orker å stå fram, heller ikke anonymt. Felles for flere av disse, er at den uriktige dommen har krevd så mye av dem.
- De fleste større gravesaker er tradisjonelt sett publisert i medier med en “normal” lesergruppe. Klar Tale er som avis for personer med lese- og skriveutfordringer, som stiller ekstra krav til både presentasjon, språket og å sikre at leserne forstår innholdet. Vi tror at Klar Tale er den eneste avisa som til nå har produsert et slikt graveprosjekt med lettest språk.

d) Kort beskrivelse av organiseringen av arbeidet, metodebruk, kildebruk, problemer underveis. Redegjør spesielt for kildebruk og kildekritikk.

Innledende fase

Første fase starter etter utsagnet fra Busch. Vi ber presseavdelingen hos Riksadvokaten om en liste over de feilaktige dommene. Vi mottar en liste på 77 dommer. Disse blir brutt ned på hver enkelt domstol.

Innsynskrav

Vi ber om innsyn og får oversendt de aller fleste dommene. Henvendelsene blir stilet til den enkelte domstol. Vi opplever at domstolene har svært ulik metode for behandling av slike henvendelser.

Noen sender pdf'er som er laget fra et digitalt tekstdokument. Andre sender dårlig scannede versjoner av et printet ark. Det siste fører til at enkelte dommer viser seg å være umulig å søke gjennom med søkefunksjoner. Dette gjør at det er umulig å bruke disse til å få en oversikt over om dommene er relevante og underbygger vår hypotese.

Siden mange av dommene går som tilståelsessaker, etter anbefaling fra blant annet Nav, er det begrenset hva som framkommer fra rettsboka. I noen få tilfeller er det knapt mer informasjon enn hvem som er tiltalt og hvilke aktører som er til stede, samt domsslutning.

I noen få tilfeller opplever vi også å få avslag på begjæringene om innsyn. I disse tilfellene ba vi om en ny vurdering.

Systematisering

For å få full oversikt over hva vi finner ut i dommene, blir dommene gitt et internt saksnummer hos oss, i tillegg til saksnummer hos domstolen. Dette blir gjort i et regneark alle fire medarbeidere har tilgang på. I dette blir det også lagt inn felt for hvem som er advokat, årstall, om saken er anket eller er en anke, om de sier at de hadde vansker med å forstå, hvorvidt Nav var i retten, om tiltalte erklærer straffskyld, om de blir dømt og om retten mener det var gjort med forsett eller uaktsomt. Det blir også klart at det er to ankesaker i bunken. Vi

gjør derfor et valg om å snakke om 75 dommer. Dette fordi det vil gi en uriktig andel hvis samme sak skal telles en gang eller mer. Det er nærliggende å tro at den samme dømte, kan ha forklart seg likt i flere instanser i rettsvesenet.

Første gjennomlesing

De første dommene blir lest gjennom rundt påsketider 2020. Da det var mange saker å gå gjennom, valgte vi å starte arbeidet før vi hadde mottatt alle dommene.

Underveis i denne prosessen ble det også klart at vi allerede her sto foran en større jobb enn først antatt. Vi begynte å ane at vi måtte differensiere mer på hva vi skulle vektlegge, og hvordan dette skulle gjøres.

Det ble også klart at det er store variasjoner på hvor grundig rettsbøker blir ført. Dette kan også ha medført at det i realiteten kan ha vært flere som oppga at de misforsto, enn det som framkommer fra rettsbøker og dommer. Etter diskusjoner innad lander vi på at vi kun skal ta med saker hvor det eksplisitt blir oppgitt at den dømte sier å ikke ha forstått og saker der det blir beskrevet klare symptomer på dysleksi.

Korona

Det er vanskelig å komme utenom at korona har ført til et ekstra press for en så liten redaksjon som også skulle gjøre et graveprosjekt på siden av å dekke et ordinært nyhetsbilde. Det førte til at det var mindre rom for å sette av mer enn én journalist til å jobbe samtidig med å jobbe med prosjektet i store deler av perioden arbeidet pågikk.

Tanken om å dele notater på dommer som var printet, måtte legges bort. Når også mange av dommene var scannet med så dårlig kvalitet at det heller ikke var mulig å bruke en delt notatfunksjon på pdf'er, førte dette til at vi måtte tenke nytt rundt hvordan vi skulle dele notatene med den neste som skulle sette seg med prosjektet.

Løsningen ble å legge til to nye sider på regnearket. Det som gikk igjen på alle tre sidene var nøkkelinformasjon om dommene. Den første som ble lagt til inneholdt utdrag fra dommer som vi mente var viktig å vektlegge i vurderingen. Det andre nye arket ble brukt til å notere

inn kommentarer på de samme dommene. Slik var det mulig å bla fram og tilbake mellom oversikten med alle detaljer ved dommene, alle vektlagte kommentarer ved dommene og kommentarer ved gjennomlesningene.

Nye innsynskrav

En av de ansatte ved en domstol valgte å ringe etter at en dom ble begjært innsyn i for andre gang. Da var beskjednen om at vi ikke kunne få innsyn i denne, da det var en tilståelsesak, og dette ble formidlet på telefon. Samtalen ble brutt før journalisten rakk å spørre om hvilken hjemmel som ble brukt.

Hjemmel ble etterspurt på e-post nær umiddelbart etter samtalen. Det ble også purret to uker senere, med spørsmål om merinnsyn var vurdert. Få dager senere ble dommen oversendt, uten svar på spørsmål om hjemmel eller om de på noe tidspunkt hadde vurdert merinnsyn.

Oppnå kontakt med kilder

Vi forutså at det kunne bli vanskelig å finne nye kilder som var villig til å stille opp med navn og bilde for å fortelle sin historie. Derfor startet vi tidlig med å ta kontakt via advokater for å nå de som framsto som kandidater hos oss, fordi de i en eller annen grad hadde uttrykt utfordringer med å forstå.

Det var flere årsaker til at vi tok kontakt via advokat. For flere av de domfelte var det nær umulig å oppdrive kontaktinformasjon, for andre var det tydelig at de hadde språklige utfordringer med å forstå norsk. Da en opplevelse av å være uriktig dømt kan være traumatisk, mente vi også at det var greit å ta en avsjekk med advokat om dette kunne være en realistisk kilde for oss. Det var viktig å ikke bidra til ytterligere traumer for de som takket ja til å stå fram med sine historier.

Gjennom advokatene fikk vi innblikk i hvor tungt dommene har preget flere av de dømte. Vi sitter på et større materiale om slike erfaringer enn det som framkommer av det publiserte innholdet. Flere advokater kunne også fortelle om sin erfaring med lignende problemstillinger.

Møte med Sujo

Fra mars til midten av oktober leste og systematiserte vi dommene etter kategorier vi besluttet i første runde. Vi nærmet oss å la ha lest $\frac{2}{3}$, men ville kvalitetssikre prosjektet med noen som kunne dette best. Både for å få tips til hvordan vi skulle hente ut saker, og litt om metode rundt tilsvar og funn, slik som vi mente vi nå hadde.

Redaktør Gøril Huse hadde en muntlig prat ved nåværende leder Astrid Dale Nordheim om prosjektet. Sujo inviterte deretter hele redaksjonen til et uforpliktende digitalt møte i slutten av november, for litt felles veiledning og motivasjon.

Det ble raskt klart at Sujo var kommet for sent inn til å følge prosjektet hele veien fra start til mål. Men redaksjonen fikk svært god veiledning på hvordan vi kunne systematisere materialet enda bedre, for å være sikre på at våre funn var holdbare. De kom også med råd til prosess for videre fremdrift i prosjektet, og sa ja til at de kunne bistå i slutfasen før publisering for et utenforstående blikk, noe vi i Klar Tale var takknemlige for.

Videre systematisering

Med bakgrunn i nevnte råd fra Sujo, bestemte vi oss for å lese over dommene på nytt. Hensikten var å differensiere tydeligere hva som har vært vanskelig å forstå, der dette framkommer av rettsdokumentene. Vi ønsket også å systematisere slik at vi også kunne ta ut dommer om vi var i tvil. Søkeordene i dommene ble definert på nytt. Det gjorde også alt etterprøvbart.

Bunken med dommer ble delt på to journalister. De leste hver sin, og systematiserte, og deretter byttet de. Slik var vi sikret at oppfatningen av kategoriene var samstemte. En tredje journalist kvalitetssikret dette arbeidet igjen. Hele redaksjonen gikk gjennom funnene sammen til slutt. Saker det kunne være tvil om, ble tatt vekk fra utvalget, for å ikke påvirke resultatet feilaktig..

Intervjuer med kilder

Systematiseringen gjorde at prosjektet tar lengre tid enn planlagt. I stedet for å kunne publisere rett over nyttår, fortsatte i steden arbeidet med å få tak i kilder blant de Nav-dømte. Samtidig forhåndsskrev den ene journalisten hovedsak på funn. En tredje journalist intervjuet kilder

som var viktige for å se prosjektet og dommene utenfra. Samtidig gjorde vi avtaler med kilder vi skulle konfrontere funnene med. Dette var intervjuer vi trengte til hovedsaken. Blant dem var dømte, politikere og personer i offentlige stillinger.

Først 18. mars 2021 gjennomførte en av journalistene hovedintervjuet med Nav-sjef Hans Christian Holte. Redaktøren var fotograf. Intervjuet ble også tatt opp på lyd og filmet, og gjort fysisk utendørs, som følge av pandemien.

Vi besluttet å bruke flere av de Nav-dømte i den store historien. Utfordringen var billedlegging, pandemi og å nå kildene i tide. En kilde måtte vi intervju via videolink, som følge av pandemien. Ideelt sett skulle vi selvsagt gjort dette intervjuet på en annen måte. En innleid lokal frilansfotograf sikret bildene fra denne kilden. Å bruke illustratør ble en god løsning for å visuelt tydeliggjøre historien, og våre funn, totalt sett.

Kilder og kildekritikk:

Undersøkelsene til Klar Tale viste at én av tre dømte i Nav-skandalen i vårt utvalg, ikke forsto. Det var bildet vi satt igjen med, etter at vår gransking av de 77 første dommene var ferdige. Granskingen vår er basert på forklaringene som er gjengitt i dommene, og i domslutningen, med mange kriterier. Klar Tale har ikke vurdert spørsmål om skyld når vi har gått gjennom dommene. Vi har kun sett på det som faktisk står i teksten. Står det at tiltalte hevder at han eller hun ikke forsto eller visste, har vi regnet med saken i vår oversikt. Uansett hva retten mente om det. Men i flere av sakene har også retten konkludert med at den tiltalte ikke forsto. I disse sakene er personene frifunnet for å ha lurt Nav med vilje. De er likevel dømt for uaktsomt bedrageri.

Vi fant også fere dommer hvor det virker som tiltalte ikke har forstått Navs regler, uten at det står direkte i dommen. Klar Tale så bort fra disse i oversikten. Flere av disse dommene var tilståelses-dommer, og disse dommene inneholdt i all hovedsak mindre informasjon om den dømtes forklaring.

Bildet i Klar Tales sak, stemmer med utsagn som er gjengitt muntlig fra kilder som granskingsutvalget selv har snakket med i forbindelse med gjennomgang av Nav-skandalen. I

rapporten «Blindsonen» skriver granskerne om hvordan Nav har kommunisert med folk, og hvordan noen av de dømte opplevde dette. Men utvalget sjekket aldri alle sakene systematisk, slik Klar Tale har gjort.

Svakheten i vår kildemateriale, er at vi ikke kan vite om kildene snakker sant, er beregnende eller lyver i retten for å unngå å bli dømt. Ideelt sett burde vi vært i retten i enhver sak.

Men vi vet at forståelse er ikke en formildende omstendighet i trygderetten. Vi har også så mange søkeord i materialet av ulike slag, at vi i sum mener vår konklusjon stemmer med det reelle bildet av personene i dette materialet. Samtidig var skandalen allerede et faktum:

Utvalget var plukket ut av Riksadvokaten som personer som trolig var feilaktig dømt som følge av feiltolkning av regelverket. Dermed vil den opprinnelige dommen ikke påvirke dette.

Vi opplevde at kildene var vanskelig å få fatt i og svært få var villige til å snakke med oss. Det var også utfordrende å få advokatene i sakene til å bistå med å få tak i dem, noe vi til dels var avhengig av fordi opplysningene i dommene var mangelfulle. Vi opplevde også at av de vi fikk fatt i, var det få som ville snakke om det til mediene. De fryktet følgene eller hadde lagt saken bak seg. Vi vet at kildene er reelle, og at det er redaksjonen som har oppsøkt dem, ikke det motsatte.

Vi skulle til slutt ønske at vi hadde enda flere kilder som ville stå fram med navn og bilde, men vi konkluderte til slutt med at vi måtte klare oss med de vi hadde. Flere av kildene hadde vi svært tett kontakt med over tid, og vi fikk også opphevet taushetsplikten til deres saksbehandler hos Nav for å kunne sjekke deres historie ytterligere. Vi har ingen garanti for at de fortalte sin versjon i Klar Tale, for om mulig å oppnå å bli frikjent. Samtidig er dommene svært detaljert på våre kriterier, som er utgangspunktet for at vi plukket ut kildene.

Det vi ikke har gransket, er de øvrige feildømte i Nav-skandalen, utover de første 77 dommene. Vi vet derfor ikke hvor mange fler eller færre som har tilsvarende opplevelse som vi har funnet i vårt utvalg. Vi har heller ikke gått inn i andre typer trygdesaker, for å sjekke om bildet er noe lignende. Dermed kan vi ikke fastslå at dette gjelder i alle Nav-dommer, kun i vårt utvalg. Her ligger det klart muligheter for videre gransking og undersøkelser.

Kvalitetssikring

Saken i sin helhet ble skrevet i fellesskap i redaksjonen over flere måneder, og satt sammen som ulike biter i et puslespill. Historien skulle fortelles levende, forståelig og være faktabasert hele veien. Redaksjonen la også vekt på å få fram metoden,- som ble gjort kjent i en egen faktaboks.

Vi fikk noen innspill fra Sujo i slutfasen, som bidro til ekstra tydelighet rundt måten vi hadde jobbet på.

Vi var også i kontakt med et annet redaksjonelt mediemiljø i Norge for å diskutere funnene, for eventuelt å etterprøve før publisering om noe var uklart.

Vi hadde en journalist i redaksjonen som ikke var med på graveprosjektet, og som leste med våkne øyne til slutt. Det var også nyttig.

Korrektur og lettlest tekst

Som følge av at Klar Tale er en lettlest avis med en spesiell målgruppe, så var det viktig at våre lesere skulle kunne tilegne seg all informasjon på lik linje med andre avislesere. Redaksjonen jobbet dermed lenge med teksten, slik at vi beholdt viktige nyanser, samtidig som saken var lett nok for leserne våre. Hovedsaken ble svært lang i nettversjon da den var ferdig, og vi produserte også en egen forenklet versjon som var i et kortere format. Begge deler hadde lesbarhetsindeks på under 30, som er en av kriteriene for lettlest tekst. I tillegg er det gjennomgående i artikkelen brukt ord og formuleringer som skal gjøre det lettere å lese. Lesere kunne også lytte til hele historien som gratis podcast.

Redaksjonen gjorde gjentatte korrekturer på hovedteksten, både til nett og papir, både fra hjemmekontoret hver for oss og samlet i redaksjonen. Alle bidro slik at vi skulle komme i mål. Som følge av at prosjektet trakk ut i tid, gikk en av journalistene som hadde vært med på graveprosjektet, ut i mammapermisjon. Like fullt ville hun forsikre seg om at alt var riktig i de versjonene som lå klare til publisering. Korrekturlesing ble gjort bare dager etter fødsel.

Publisering:

Klar Tales hovedsak ble publisert i sin helhet på nettavisen klartale.no. Det gjorde også den korte versjonen av saken. I tillegg ble en kortere versjon av saken publisert i papirutgaven av ukeavisen Klar Tale. Gravesaken ble også publisert hos to øvrige medier i mediekonsernet noe senere publiseringsdagen: Vårt Land og Dagsavisen. Det sikret bedre spredning av våre funn. De publiserte den også i papir dagen etter Klar Tales avis kom ut. Nyhetsbyrået NTB plukket opp saken, det samme gjorde nrk.no. Saken ble også delt på sol, og nådde mange andre medier den veien. Oppfølgingssaker ble publisert både i papirform og på klartale.no.

8. Spesielle erfaringer

Graveprosjekter over tid tar mye mer tid enn vi hadde sett for oss på forhånd, i en liten redaksjon, spesielt når det er korona-pandemi samtidig. Målet var å publisere prosjektet i august-september 2020. Publiseringsstidspunktet ble isteden 21. april 2021.

Det kan være krevende å kommunisere via kommunikasjonsavdelinger mot hovedkilder, ha nok tid til det.

Et felles prosjekt som dette er krevende, da så godt som hele redaksjonen var involvert, men det gir også et særdeles godt samhold og læring for alle involverte underveis.

Å presentere et graveprosjekt som Nav-saken i et lettlest format, var svært utfordrende. Men vi fikk gode tilbakemeldinger fra våre lesere på saken, og på at vi valgte å gå inn i et slikt kompleks.